

מסורת הש"ס

[illegible]

הגהות הב"ח

ואמר זה כוס. ובהא קא מיפלגי מר כהיתר קא מתפסין לאחר זריקת דמי **כי ידור בדבר הגדור.** הו נדר ואסור דמהמילא מיתקשר: **אמר קרא נבי לר' אבא (אסור)** (א) ולגזבה הוא מתפסין נמי בגדר זב"ש: **שואל אסור בלא נדר** גזון בצור: **מרבס אזי העאס ואשס.** שסס מתפסין ומני שזוא מתפסין בגדר אע"ג דעל חטא באלו ולא מוסיס נדר אפי"ה אסור מתפסין שזואה ר"ר וז למטעמי ולאשמי אבל בינר איני מתפסין כלל שמעמי אמו (א) קדש עצמו: **כי לא מיקדש ליה.** אם לא מקדשו מי לא מיקדש בלאו הכי משום דאז חשבי (א) כללי כי מתפסין ליה בגדר אבל חטאת ואשס לא מיקדשי לעולם אי לא מקדשי ליה: **כונן שזואל לך אסור.** דכי אמר כאמרא שזואל כן דמי כמאל דאמר יאסר עלי מה שזואל כן אבל דאמר כאמרא לא אובל כן מותר דמשמע אבל אם אובל כן לא יהא כאמרא וימות: **מאן שמעינן איהי דלא שאני** ליה בין אימרא לאימרא כאמרא. דכונן שזואל כן אסור: **ר"מ ביא.** דפליגי עליה דר"י דאי ר"י לית ליה אימרא דאמריה האומר ירושלים לאו כלום: **וכונן לא אובל כן מותר.** אפילו אמר לאימרא לא אובל כן: **לא קשיא הא דאמר לאימרא.** מחיי דקמן לקמן (א) וכו' דאמר לאימרא לא אובל כן דהיינו לקרבן דמשמע לקרבן יהא לפיכך לא אובל כן ובימימא דקמיני מותר תרין לא הכי דאמר לא לאימרא לא אובל כן הא אם אובל כן יהא כאמרא דהיינו מכלל לאו הן יאסר מותר דל"מ לית ליה מכלל לאו (ה)]: **בראב"ג האומר עולה.** יהא שזואל כן או מנחה כו' אסור: **רבי יודוס סמי.** דלא אמר כעולה כחטאת: **גב' סתמא סניא כרבי מאיר.** דלא שזואל כן אימרא לאימרא. דאמר היכא דאמר ירושלים כמאל דאמר ירושלים וליכא אסור היכא דאמר קרבן הכיכא דאמר קרבן: **אז רבי מאיר ביא.** דרש דקמי הקרבן שזואל כן אסור: **וסתמא מודיס כחמיס לרבי יודוס.** דהיינו ר"י מאיר דפליגי עליה: **שלא**

קרנ שאלוב בן משמעת כחול דלמור חי ק
מילתא דכי אמר קרנ בלא למד מ
לקרנ יואה לפרש לא אולב כ" ויה"ס
בדיה חי לדימא דלמור הקרנ קרנ
אסור אבל אמר לא אולב שרי וכדכתיב
אחרינא קשיא ומי ברייתא אחמינ' אלא

כל כנויי פרק ראשון נדרים

אמר ר' יוחנן בריה דרבי חנין אמר ר' אבהו כל המעלה את הדיין לומר לו עשה כדברך ואל תענה לי עליו שואל אותו איך נקראת? ואמר ר' אבהו קוראין אותו דיין.

אֲדַמְחִית בָּשָׂר בְּכוֹר (א)
 גְּבִיָּה וְאָמַר זֶה כּוֹה
 עֲלָמָא לִפְנֵי זִרְיָתָא דְּכִ
 אִמְרָא קֵרָא יְכִי יְדוֹר (ב)
 לְאַפְרָקִי בְּכוֹר דְּדַבְּרָה
 אִמְרָא קֵרָא 'לֵה' לְרַבּוֹ
 דְּשָׂרִי לֵה' מֵאִי עֲבִיד ל
 בְּחֻמָּתָא וְאַשֶּׁם וְמָה
 וְאַשֶּׁם וְלַהּוֹצִיא אֶת הַבֶּ
 וְאַשֶּׁם שְׁהוּא מִתְפִּים
 הַבְּכוֹר שְׁהוּא קְדוֹשׁ כִּ
 בְּכוֹר נִמְי' מִתְפִּסוּ בְּנֵה
 רַבִּי אִמְרוּ יִמְנִין לְנוֹ
 שְׁמֻצוֹתָא לְהַקְדִּישׁוּ שְׁנֵא
 דְּשָׂרִי כִי לֹא מְקַדִּישׁ
 כְּאִמְרָא דִּירִים: תַּנְגִּי
 כְּעִצִּים אִישִׁים לְדִירִים
 כְּמוֹבַח הֵיכַל לְהֵיכַל כְּד
 כִּירוּשָׁלַיִם כּוֹלֵן שְׁאוּכֵל
 מוֹתֵר מֵאֵן שְׁמַעֲיִין לִיר
 לְאִמְרָא כְּאִמְרָא דְּרַבִּי
 סִיפָא וְכוּלָּן לֹא אִוּר
 (ג) לְקַרְבֵּן לֹא אוֹכֵל
 וְאִמְרָא רַבִּי אַבָּא נֶעֱשֶׂה
 לְפִיכָךְ לֹא אוֹכֵל כִּדְ
 לֹא (ד) לְאִמְרָא ה
 מִתְנִי' יְהוֹמֵר קֵרְבִּי
 תּוֹדָה שְׁלָמִים שְׁאֵנִי
 יְהוֹדָה מִתִּיר הַקֵּרְבֵּן כִּ
 אִסּוּר "לְקַרְבֵּן לֹא אוֹכֵל
 גִּמ' קִתְּנִי (ה) קֵרְבֵּן הַק
 אִסּוּר סִתְמָא תֵּנָא לֹא
 לֵיהּ בִּין אִימְרָא לֹא
 דִּקְתִּין הַקֵּרְבֵּן שְׁאוּכֵל
 "מוֹדִים חֲכָמִים לְרַבִּי י
 וְהָא עוֹלָה וְהָא מִנְחָה
 שְׁמוֹתָא שְׁלֹא נִדְר

קרבן שזולב כי וּלְחַם קֶהָמֵר:
לֹא
וְשִׁמְעָה דַּגְשֵׁב עֲבִיר קֶרֶבן שֶׁלֹא
יִדְאוּ אֶחָר לִקְרֶבֶן שֶׁזֻּלְבֵן כִּי חֲסוּר
וְזֹכֵל כִּי אֶחָר לִקְרֶבֶן אֲפִילוּ אֶחָר
קוֹשְׁטוּתָא וְעִיקְרָהּ דְּמִילְתָא קָא מַסֵּה

(ב) ומחית בשר דהאק
 ונתנאי היא לא דכולי
 מיס ומ"ט דמאן דשרי
 ער שידור בדבר הנדור
 אסור הוא ומאן דאסר
 ית ^ודבר האסור ומאן
 דאסר מיבעי ליה למתפס
 יאית לרבות חמטת
 בכור ^זמרבה אני חמטת
 בגדר ומוציא אני את
 מומעי אמו ומאן דאסר
 רי הוא דתנאי ^חמשום
 לך בכור בתוך ביתו
 מר ^ההזכר תקדיש ומאן
 ליה ימי לא מאקדיש:
 א ^והאימרא לאימרא
 כה כדריים עצים לעצים
 כאישים מובח למזבח
 ויכול ירושלים לירושלים
 לך אסור לא אוכל לך
 ה דלא שני ליה אימרא
 כי מאיר היא אימא
 כלך מותר וחתנן
 לך רבי מאיר אוסר
 ה כאומר לקרבן יהא
 לא קשיא ^זהא דאמר
 הא דאמר לאימרא:
 ו עולה מנחה חמטת
 אוכל לך אסור ^חרבי
 קרבן קרבן שאוכל לך
 לך רבי מאיר אוסר:
 וקרבן כקרבן שאוכל לך
 כרבי מאיר דלא שני
 אימרא ^אאי ר"מ ^{הא}
 לך אסור והתנאי
 יהודה כאומר הא קרבן
 והא חמטת שאוכל לך
 זה אלא בחיי קרבן
 לא

דוקא די אמר שזאל אלל
שני (לקמן טו): קרבן לא או
אלל: **לקרבן לא אויל** נר
וור דמשמע שפיר לאויל
משום דהוה מלמא דהייער
ר לא אויל אסור: **גמ' ספמא**
רש: מוריס הכמים לר. אע

ר"ן יג.

סב א מתי פ"א מהל'
 נדרים הל' טו סמג
 לאזין רמב וע"ש בכ"מ:
סג ב מתי שס הל"ז:
סד ג ד מתי פ"א מהל'
 נטרות הל"ד סמג
 פשן רמב טו"ש"ע יו"ד פ"י
 שו סעי' א:
סה ד ו מתי פ"א מהל'
 נדרים הל' כב:
סו ז מתי שס הל"ז סמג
 לאזין רמב טו"ש"ע
 יו"ד פ"י רד סעי' א:

תורה אור השלם

1. איש כי יור נדר ליה
או השבע שבועה לאסור
אסר על נפשו לא יחל
דברו ככל היצא ממנו
יעשה במדבר ל' ג'
2. כל הבכור אשר יולד
בבשרך ובצאנך הזכר
תקדש ליה אליהו לא
תעבד בבשר שורך ולא
תגז בכור צאנך;
דברים טו יט

גליון הש"ס

בחדרין ד"ה ולענין הלבנה
וכו' הא לא"ה בזהירא
קמתפוס. עין לקמן דף
פז ע"א ברין ד"ה
לחמשים: במתנג' ר'
יהודה מתייר. עין מיר דף
ט ע"א מד"ה הריני מיר:

מוסף רש"י

שמצוה להקדישו. לשם
זכור ואף על פי שהוא
קדוש מאליו (ערכין כט.).

תוספות

[illegible]

רא גבי אולב בסחמ וזבי לא
 קן חני נמי באולב לך גבי
 ים הא דאמר לאימרא בחטף
 יכן בחטף הא ברייתא דלגיל
 ובסנה ובר. אשמעינן אט"ג
 טפי דלא עדיף מלשון קרבן
 ה כמו מקום וכלשון פעולה
 יכן אשמעינן דלא הא קרבן
 אשמעינן (ש) (וגרסא דא"י)
 לך בד גרסא למהר"ם ג"ע: